

GLASILO KATOLIŠKE AKCIJE ZA KAMNIŠKO IN MORAVŠKO DEKANIJO

NAŠ LIST IZDAJA MISIJONIŠČE V GROBLJAH, P. DOMŽALE. — UREJUJE IN ZASTOPA IZDAJATELJA JOŽEF GODINA C. M., DOMŽALE - GROBLJE. — TISKA MISIJONSKA TISKARNA, DOMŽALE - GROBLJE. ZA TISKARNO JANKO STRNAD, DOMŽALE. — IZHAJA MESEČNO. POSAMEZNA STEVILKA STANE 1 DIN, CELOLETNA NAROČNINA 12 DIN. INSERTI PO DOGOVORU. ROKOPISI SE REDNO NE VRAČAJO.

To so sami bivši Orli

Dne 21. junija letošnjega leta se je vršil na Limbarski gori tabor za fan- te in može iz kamniškega okraja. Ta- bor je priredil osrednji škofijski od- bor katoliške akcije. Da je bila ude- ležba velika, da je potekel tabor v burnem navdušenju in najlepšem re- du, so časopisi že takrat poročali. Pri- biti moramo samo še nekaj. Nekdo se je ob tisti priliki nekako takole iz- razil: »Ta prireditev ni nič drugega, kakor prireditev samih bivših Orlov.«

Kaj pravimo na to?

Tisti, ki je to rekel, je moral že ve- deti, da je bilo to res. Med govorniki in drugimi udeleženci smo res poznali nekatere, ki so bili člani, nekateri ce- lo odlični člani bivše orlovske organi- zacije. Recimo, da so bili na Limbar- ski gori res sami bivši Orli.

Ali je mar to kaj protizakonitega, če so bili? — Ne samo, da tega ne sprejmemo, ampak ost očitka celo obrnemo! Obenem ugotovimo in pra- vimo:

Vsi bivši Orli smo ponosni, da smo bili Orli. Imamo tudi dovolj razlogov, da smo ponosni. Bila je to najbolj disciplinirana katoliška organizacija, ki je izpovedovala katoliška načela, zbrana v tako zvani Zlati knjigi.

Bila je to organizacija, ki je z vse- mi in najmodernejšimi sredstvi iz- obraževala slovensko mladino: pro- gram njene vzgoje, ki se je izvajal s sestanki, predavanji, tiskom, javni- mi nastopi, prosvetnimi in telovadni- mi tekmami, je rodil najsijajnejše uspehe in dobil opetovano priznanje z najvišjih mest.

Orlovska organizacija je ponesla slovensko in jugoslovansko ime na mednarodna torišča in ga tam pro- slavila z odličnimi prvenstvi.

Orlovska organizacija je vzgajala svoje članstvo v najidealnejši ljube- zni do naroda, domovine in vladarja. Naš Veliki vladar je v znak tega pri- znanja prevzel pokroviteljstvo nad eno največjih prireditev orlovske or- ganizacije. Naša kraljevska vlada nudi bivšim Orlom tudi pri vojaki- h zakonite ugodnosti.

Če nas torej kdo označi, da smo bivši Orli, nam je to samo v ponos.

Bivši Orli.

Največja letošnja prosvetna manifestacija

Dne 15. in 16. avgusta

VSI K SLAVNOSTIM V GROBLJAH!

15. AVGUST

BLAGOSLOVITEV NOVEGA DRUŠTVENEGA DOMA

Ob pol 9 slavnostni spreved (zastave, narodne noše, konjeniki, kole- sarji itd.).

Po sprevedu sv. maša in cerkveni govor na prostem (škof dr. Gregor Rožman).

Po sv. maši prosvetni tabor, na katerem govori bivši predsednik ob- lastne skupščine dr. Marko Natlačen.

Vsa društva v kamniški in moravški dekaniji prosimo, da se udeleže spreveda in slovesnosti po možnosti z zastavami.

Popoldne prosta zabava na prostoru poleg novega doma. Za hrano in pijačo bo poskrbljeno v domu. (Tudi za kosilo.) Dopoldne in popoldne igrata dve godbi.

V slučaju slabega vremena se vrši vse v cerkvi, oziroma v domu.

16. AVGUST

SOCIALNI DAN

Predavanja in debate o sodobnih socialnih vprašanjih v dvorani novega doma. Govorijo najboljši slovenski znanstveniki in javni delavci in sicer: dr. Aleš Ušeničnik (Izrastki sodobnega socialnega nereda v Ev- ropi), dr. Janez Ahčin (Enciklika Quadragesimo anno), dr. Alojzij Kuhar (Kako naj se vzgoji naš delavski naraščaj, da ostane katoliški tudi v tovarnah in obratih), dr. Joža Basaj (Kmet in sedanja gospodarska kriza), dr. Miha Krek (Katoliška prosveta v slovenski kmetско-delavski prosveti).

Zaprošena je polovična vožnja na železnicah.

Pozdrav vsem!

Pozdrav vsem zavednim katoliča- nom in katoličankam, naj prebivajo kjerkoli na široki zemlji, v različnih državah in deželah naše zemeljske ob- le. Pozdrav vsem pošilja »Naš list«, vsem bratom in sestram v Kristusu, Gospodu našem; še posebej vsem, ki delajo in se trudijo po navodilih vid- nega poglavarja sv. katoliške Cerkve kot člani in članice »Kat. akcije«.

»Naš list« je sicer nekako omejen na ožji krog, toda namenjen je vsem bratom in sestram, ki le kaj razumejo našo slovensko besedo. Kot glasilo »Katoliške akcije« pa ima »Naš list« pravico govoriti vsej katoliški skup- nosti, celokupnosti vseh, ki verujejo v Gospoda Jezusa ter si prizadevajo za nadnaravno življenje. In kaj dru- gega želimo in hočemo poudariti ka- kor zavest in zmisel vesoljne edinosti, skupnosti in vzajemnosti med vsemi, ki so in hočejo ostati pokorni in vdani

otroci duhovne matere svete vesoljne Cerkve.

Prisrčen pozdrav vsem, ki ste trpe-
li in še prenašate žrtve za Kristusa
in njegovo blagovest, za življenje po
sv. veri, za zvestobo do sv. očeta Pija
XI., najvišjega vidnega Pastirja!

O da bi mogle priti naše besede do
vas, mučenci in mučenke v veliki slo-
vanski Rusiji in drugod v pregnan-
stvu! Razumemo vaše neizmerno trp-
ljenje, pastirji in svečeniki, razume-

mo vašo bridkost: obsojeni ste na
molk, ne morete prosto oznanjati bo-
žjo besedo... Oblast teme! — Ah,
vztrajajte, vztrajajte vsi, pastirji in
čreda razkropljena! Mi pa hočemo
pomnožiti zdihljaje: »Odrešenik sve-
ta, reši Rusijo!«

Pozdravljeni, junaki in junakinje v
Litvi, Španiji, v Mehiki in v Italiji!
Sočutje vašemu trpljenju, priznanje
vaši zvestobi in gorečnosti! Gospod
naj vam dá veliko milost...!

P. E. B.

Prenehati mora razvada

Načelnik ljubljanskega okraja, go-
spod dr. Andrejka je poslal županom
svojega okraja sledečo okrožnico:

Že s svojim razpisom z dne 20. ju-
nija t. l. sem poslal županstvu ok-
rožnico g. bana dravske banovine, ki
priporoča v teh resnih in gospodar-
sko kritičnih časih splošno štednjo v
občinskem gospodarstvu in znižanje
občinskih doklad v prihodnjem pro-
računskem letu.

Načelo splošne štednje pa veleva
tudi prebivalstvu, da se samo omeji
na najpotrebnejše izdatke in da opu-
sti odslej vse, kar bi pomenilo brez-
plodno trošenje ljudskega denarja.
Tu sem spada pred vsem čezmerno
pohajanje v gostilne in prirejanje ple-
snih veselice, kjer se, kakor znano, le
preveč razsipa težko pridobljeni de-
nar, ter dogajajo radi preobilno už-
itih alkoholnih pijač pogostoma obža-
lovanja vredni izgrede.

Dolžnost, ki mi jo nalaga zakon o
notranji upravi, da skrbim za gospo-
darsko, socialno in kulturno blago-
stanje prebivalstva svojega okraja,
me sili, da omejim to brezplodno in
škodljivo veseljačenje, popivanje in
zapravljanje v gospodarsko tako kri-
tičnih časih. Zaradi tega dajem na
splošno znanje, da bom odslej prošnje
za prirejanje veselice in za podaljša-
nje policijske ure brezpogojno odkla-
njal in dovoljeval le take prireditve,
ki imajo v resnici vzgojen ali humani-
taren namen, n. pr. poučna predava-
nja, prireditve resnih gledaliških iger
in podobno. **Prenehati mora razvada,**
da se za dozdevno podpiranje na sebi
koristnih smotrov prireajo plesi in
veselice, ki trajajo pozno v noč in ško-
dujejo ljudskemu zdravju, morali in
blagostanju več, kakor prinaša kori-
sti namen, pod kojega krinko se pri-
rejajo.

Pa tudi pri onih prireditvah, ki sem
jih izvzel iz teh omejitev, se mi mora
dotična prošnja poslati tako pravočas-
no, da bom lahko poizvedoval o pri-
mernosti prireditve in zanesljivosti
prirediteljev. Zato je potrebno, da so
take prošnje vsaj 10 dni pred prire-
ditvijo vložene pri okrajnem načel-

stvu. Vse prošnje, ki prihajajo pre-
pozno, bom iz tega formalnega razlo-
ga kratkomalo zavrnil, pa naj si bodo
sicer utemeljene.

To dajem na obče znanje vsemu
prebivalstvu in zlasti tudi prizadetim
društvom.

Okr. nač.: Dr. Andrejka, s. r.

*

Prinašamo gornjo odredbo, da ugo-
tovimo, da tudi državne oblasti uvi-
devajo, da se z raznimi prireditvami
in veseljami (plesi) širi samo po-
kvarjenost med narod.

V dneh preizkušnje

Vdneh preizkušnje, ki je zadela sv.
očeta Pija XI. in katoliške brate in
sestre po raznih državah ter pokra-
jinah, ne nehajmo moliti za trpeče
člane in članice vojskujoče se sv. Cer-
kve na zemlji! Molitve in žrtve so
všeč Gospodu, zlasti žrtve in molitve
za druge. — Sv. oče so neustrašeno
povzdignili svoj glas za pravice Kris-
tusove Cerkve. Gre za vero in nra-
vnost, gre za krščansko vzgojo mladi-
ne, gre za prava načela, po katerih
se naj uredi življenje v človeški dru-
žbi. Le pravičnost in poštenje, le čed-
nost in nrvnost, le čistost in srame-
žljivost, le odkrita, nehinavska, nese-
bična delavna ljubezen do bližnjega,
le prava urejena ljubezen do samega
sebe, le popolna ljubezen do Boga mo-
re osrečiti posamezne ljudi in cele na-
rode. In kdor se resnično trudi za
nadnaravno srečo v nebesih, dela že
obenem tudi za časno blaginjo na zem-
lji. — Sv. oče ne sovražijo nasprot-
nikov in tistih, ki jih žalijo ter delajo
krivico. Ne! Osebe ljubijo, ljubijo du-
še. Ker pa ljubijo duše, sovražijo
greh in vsako krivico, vsako nasilje,
vsako ravnanje zoper voljo božjo.
Sv. oče morajo zavračati in obsojati
krive nauke, zmotna načela in sicer
v vseh rečeh, ki zadevajo sv. vero, raz-
zodeto od živega vsevednega Boga, in
pa življenje po veri, krščansko nra-
vnost. Ponižnost vendar ne terja, da

† Janko Pirnat

Dne 19. julija se je na poti z nove maše
maše v Mežici smrtno ponesrečil mladi bo-
goslovec Janko Pirnat iz Jarš pri Domža-
lah. Avto, s katerim se je ponesrečeni Jan-
ko vozil, se je pri Gomilskem v Savinjski
dolini zvrnil. Janko je bil takoj nezavesten
in so ga prepeljali v celjsko bolnico, kjer
je v torek dne 21. julija umrl. Še istega
dne so ga prepeljali na dom. V četrtek
dne 23. julija ga je okoli 70 bogoslovcev
in duhovnikov ter brezštevila množica
spremila v veličastnem žalnem sprevodu na
mengoško pokopališče k večnemu počitku.
Na grobu je govoril mengeški župni upra-
vitelj g. Klemenčič ter Jankova tovariša
bogoslovci Blei in abs. jurist g. Stražar iz
Domžal. O nesreči je poročal Naš list v
posebni izdaji, ki je izšla za Jarše in oko-
lico dne 22. julia.

Ko so škof dr. Rožman izvedeli o tra-
gični smrti mladega Janka, so poslali na-
šemu uredništvu sledeče pismo:

Gospod urednik!

Med duhovnimi vajami vprav ob uri po-
greba sem dobil posebno izdajo »Našega li-
sta«, ki poroča o nenadni smrti bogoslovca
Pirnata. Nad vse nepričakovana in žalost-
na vest tudi za me! V nedeljo, 19. t. m.
smo se ga vsi tako prisrčno razveselili v
Mežici, kamor je došel istotako nepričako-
vano. Celo preteklo šolsko leto mi je nosil
škofovsko palico pri vseh obredih v stol-
nici. Predno smo šli z novomašnikom Ma-
tejem Močilnikom v cerkev, sem se še poš-
lil z njim, da bo to pot brez posla, ker ni-
mam škofovskih insignij seboj.

V ponedeljek 20. t. m. je novomašnik na-
meraval maševati v romarski cerkvi Bož-
jega groba v pliberški župniji (Avstrija),
kamor je pred razmejitvijo spadal. Vabil
je tudi tovariša Pirnata seboj, ker je dobil
dovoljenje za 25 oseb, da smejo prekoračiti
državno mejo. Jaz se tega izleta nisem ude-
ležil, ker se mi je mudilo v Ljubljano, da
sem prišel pravočasno k duhovnim vajam.
Niti zapazil nisem, kdaj se je g. Pirnat od-
peljal, ko sem se poslavljaval od novomašnika
in njegovih, ga nisem videl, gotovo se je
že prej odpeljal.

Težak udarec za škofijo, ki tako željno
čaka vsakega novega duhovnika, še težji
udarec za Pirnatovo družino, kateri izra-
žam iz dna žalostnega srca svoje sožalje.
Bogu so darovali svojega Janka — in Bog
ga je vzel, seveda na povsem drug način,
kakor so mislili. A božja pota niso naša
pota. Molimo za njega! Njegova duša pa
naj se raduje v Gospodu, kateremu je želela
služiti tu na zemlji!

Pozdrav in blagoslov!

† Gregorij, škof.

bi moral človek vse prenašati, tudi
razširjanje zmot; ne terja, da bi mo-
ral človek vse odobravati, kar store
drugi, tudi ako bi počenjali hudobije
in krivična dela. Ljubezen do bližnje-
ga vendar ne terja, da bi mu vse do-
volili, celo grešna dejanja! To bi bilo
napačno pojmovanje krščanske lju-
bezni. — Osebe moramo ljubiti, lju-
biti duše, zmot in greha pa ne more-
mo in ne smemo odobravati. Molimo
za sovražnike sv. eCrkve, želimo jim,
da bi spoznali vsojo usode polno zmo-
to in poravnali krivico, preden bo pre-
pozno...

Sv. oče Pij XI., na Vaši strani smo
v dneh preizkušnje!

P. E. B.

Kaj nam govori Gospod

Duhovni šopek iz nedeljskih evan-
gelijev v avgustu

NEDELJA 2. AVGUSTA

(Farizej in cestinar.)

Na cestinarju moremo opazovati posebne znake ponižnosti. Ponižnost hoče odvrniti od sebe pozornost, ne hrepeni po priznanju ljudi, moli na skrivnem, svojih del ljubezni do bližnjega in svojih spokornih del noče javno razkazovati, povsod išče zase zadnjega mesta (vsaj po svojem mišljenju, četudi tega večkrat ne zna na zunanje pokazati) in hoče veljati kot najmanjša med vsemi. Kako ponižno n. pr. je mislil o sebi Gedeon, po katerem je Bog hotel rešiti Izraela iz rok Madijancev. Ko mu je Bog razodel svoj namen mu je rekel: »Prosim, moj Gospod! s čim bom rešil Izraela? Glej, moja rodovina je poslednja v Manasetu, in jaz sem najmanjši v hiši svojega očeta.« (Sodn 6, 15). Le take ponižne ljudi more Bog rabiti kot pripravno orodje za izvršitev velikih del.

NEDELJA 9. AVGUSTA

(Jezus ozdravi gluhonemega.)

Vsako dejanje, vsaka beseda našega Gospoda Jezusa ima gotov pomen in namen. Kakšen nauk nam je hotel Jezus dati, ko je prepovedal tistim, ki so pripeljali gluhonemega, govoriti o čudežu, ki ga je na njem storil? Hotel nas je poučiti, naj se vsakega hvalisanja samega sebe, vsake baharije skrbno ogiblujemo, da ne pokvarimo s samohvalo, kar smo znabiti dobrega storili. Le izjema je, če kdo mora govoriti o svojih dobrih delih, a resnično ponižen dela to v primeru potrebe le iz ljubezni do Boga, ne pa iz sebične ljubezni do samega sebe.

NEDELJA 16. AVGUSTA

(Prilika o usmiljenem Samarijanu)

Koliko je razbojnikov, ki preže na naše duše, da bi jih umorili! Zlasti mladi ljudje, ko zapuste šolo, so kar oblegani od takih razbojnikov. Slabe knjige, nesramni romani, razuzdane družbe, brezumni tovariši in tovarišice itd., same nevarnosti za mlado dušo. Tu velja beseda Gospodova: »Čujte in molite!« (Mat 26, 41). Zato pa mlad fant, mlado dekle: veliko moli, pogosto prejemaj sv. zakramente in beži pred nevarnostjo!

NEDELJA 23. AVGUSTA

(Jezus očisti deset gobavcev)

So ljudje, o katerih bi mislil, da je njihov poklic: vedno tarnati, zdihova-

vati, obupavati in tožiti. Po vsej pravi bi jih smeli imenovati »jamrovce«. Kakor bi težka megla legla nate, tako se ti zdi, kadar govoriš s kakim takim godrnjačem. Pa če bi ga vprašal, če zato zdihuje, ker nima kaj jesti ali obleči, ti bo morda povedal, da se v tem pogledu nima kaj pritožiti. Odkod torej to dolgočasno zdihovanje? Hvaležnosti manjka, kot je je manjkalo deveterim gobavcem. Mesto da bi samo tarnal, naj tak rajši premišljuje neštete dobrote božje, s katerimi ga Bog v svoji neizmerni dobrotljivosti vsak dan obsipa in neprestano naj Boga za vse to hvali in se vsega tega veseli.

NEDELJA 30. AVGUSTA

(Božja skrb za stvari)

Malo je resnic, ki bi jih sv. pismo tako pogosto ponavljalo kot to, da ima Bog posebno skrb za tiste, ki vanj zaupajo. Kakor z besedo, tako nas sv. pismo tudi z zgledom v tem potrjuje. Spomnimo se le n. pr. na življenje velikega preroka Elija. Roka božje previdnosti ga je skozi mnogo težke preskušnje tako varno vodila, da mu nobena sovražna moč ni mogla nič škodovati. Pa je bil Elija tudi mož močne vere in silnega zaupanja. K sličnemu zaupanju nas bodri sv. Peter: »Vse svoje skrbi nanj (na Boga) preložite, zakaj on skrbi za vas.« (1. Petr 5, 7). Nihče še ni bil osramočen, ki je v Boga zaupal.

Naši slavljenici

ŽUPNIK IVAN OPEKA

Dne 12. julija je preč. g. župnik Ivan Opeka obhajal svojo srebrno mašo. Po rodu je g. slavljenec Vrhničan iz znane družine Opekove, ki nam je dala nekaj že prav izvrstnih obražencev in upajmo, da med njimi ni zadnji naš g. slavljenec.

L. 1917 je prišel v šmartinsko župnijo, kjer je začel z vnetim delovanjem na prosvetnem polju. Kmalu je ustanovil Kat. izobr. društvo. Da pa je bila novorojenemu društvu takoj na razpolago tudi dvorana, je on veliko dušno odstopil kaplanijo in jo dal prenameriti v prosvetni dom. Tu je nato z veliko vnemo prirejal razna predavanja in igre. Prvo delo pa, ko je prišel v faro, je bilo, da je l. 1918 napravil cerkvi nove zvonove. Nato je izvršil vsako leto kako večje delo pri cerkvi v čast božjo; tako je popravil zid okrog cerkve, prebelil cerkev od zunaj, znotraj pa ima ravno načrt preslikati jo in druga taka dela. Napravljata tudi nove orgle. To pa je le zunanji okvir njegovega dela, notranje delo pa mu ne moremo pravilno oceniti in naj mu ga poplača Vsemogočni! G. slavljenec je res vzor

duhovnika in je posebno znan kot izvrsten govornik. Vsemogočni naj ga ohranjuje, oživlja in osrečuje še mnogo let!

Josip Močnik.

ŽUPNIK FRANCO GOVEKAR

Dne 12. julija je obhajal preč. g. Franc Govekar, župnik na Homcu 25 letnico mašništva. Komaj tretje leto je na prijaznem Homcu in že mu lahko čestitamo tudi k delu na tej župniji. Homec je bil med prvimi, kjer se je ustanovila Katoliška akcija. Božjemu Srcu se je posvetila cela župnija in mnoge posamezne družine, kar je zasluga vztrajnega in delavnega jubilanta. Homška župnija je znana tudi radi agilnega društvenega življenja in odločne katoliške zavednosti. V tej župniji ne najdeš slabega tiska, dočim je dober tisk razširjen kakor malokje drugod. G. župnik Govekar je pred Homecem župnikoval 12 let na Lomu pri Tržiču, še prej pa je bil na več krajih (Dob, Sostro) kaplan ter 4 leta študijski prefekt v škofovih zavodih v Št. Vidu. — Našemu vrlemu dopisniku in agilnemu delavcu čestita in želi še mnogo blagoslovljenih let tudi Naš list.

ŽUPNIK JANEZ ZABUKOVEC

Tudi naš neumorni komendski so-trudnik g. župnik Janez Zabukovec je obhajal letos jubilej in sicer 40 letnico mašništva. Dnevnik Slovenec je za to priliklo poročal sledeče (31.7.):

16 40 letnih jubilarjev. Sicer so rekli: nič fotografirati in nič v časnike devati! — vendar je to znamenito in spomina vredno, da je živih še 16 duhovnikov, ki praznujejo letos 40 letnico svojega mašništva. Tega gotovo že davno ni bilo. Skupno so jo obhajali v torek 28. julija v Komendi pri Kamniku. Ti gospodje so: Jožef Brešar, župnik, Velesovo, msgr. dr. Jože Debevc, Ljubljana, Ferd. Erker, kanonik-dekan, Kočevje, Vaclav Filler, župnik, Dole pri Litiji, Dominik Janež, župnik, Studeno pri Postojni, Valentin Jakelj, župnik v p., Lahovče, Janez Kalan, Ljubljana, Fr. Krumpestar, župnik, Sv. Gregor, Fr. Pešec, dekan, Šmarje, Henrik Povše, župnik, Čatež pod Zaplazom, msgr. Viktor Steska, Ljubljana, Janez Zabukovec, župnik, Komenda. Štirje so bili odsotni. — Posvečenih je bilo 23. julija 1891 z dvema redovnikoma vred 28. Reči smemo: močan letnik po številu in trdnih kosti! Dobro in duhovito je v slavnostni pridigi g. Krumpestar primerjal 40 letno mašniško življenje s 40 letnim Mozesovim vodstvom izraelskega ljudstva skozi puščavo. Če bodo ti možje splošno tako grčavi kakor dozda, bo leta 1941 veliko zlatih maš in to iskreno želimo.

Z našega razgledišča

MENGES. Fantovski odsek Kat. Prosvetnega društva je napravil na binkoštni ponedeljek izlet k sv. Joštu nad Kranjem, ki se ga je udeležilo 15 fantov. Bilo je gori ravno veliko zborovanje Katoliške akcije za moše in fante. — Lep dan je bila za našo župnijo Alojzijeve nedelja 21. junija, ko je prvič pristopilo k mizi Gospodovi 86 mladičkov. Ganijsva slovesnost in pogostitev se je s sodelovanjem učiteljskega izvršila lepo, kakor že dolgo ne ali pa sploh nikoli. Prav pred oltarnimi stopnicami je bila postavljena samo za prvoobhajance posebna obhajilna miza vsa okrašena z belim cvetjem. Popoldne pa je bil še slovesen sprejem v Marijin vrt; 91 dečkov in deklic se je znova pridružilo Marijini družini. Ta lepi dan bo ostal v spominu dolgo časa otrokom in odraslim. — Naša lepa župna cerkev je dobila za sedemstoletnico sv. Antona Pad. lep kip tega svetnika, ki ga je daroval neznan dobrotnik - domačin. Kip je že postavljen v cerkvi. — V majniku je posegla v vrste naše dekl. Marijine družbe smrt in presadila v nebese dobro mladenko Pavlo Testen, svetovalko iz Loke. Vsa vneta in goreča za Marijo je vzgledno potrpežljivo prenašala hude muke svoje dolge, še zdravnikom neznane bolezni in prav konec šmarnc v maju odšla praznovati v nebese. R. i. p.

Gospod župni upravitelj Jož. Klemenčič je z veliko vneto zbiral podpise za proglasitev blaženim škofa Friderika Baraga. Vseh podpisov je zbral v naši župniji 1419.

Za nedeljo 2. avgusta je napovedan v Društvenem domu velik pevski koncert kamniškega prosvetnega okrožja v istem obsegu kakor se je vršil pred par meseci v Kamniku. To nedeljo se bo tudi izvršilo, kakor čujemo, slovesno vmeščenje - inštalacija novega g. nadžupnika. — V sredo, dne 29. julija je bil za Mengeš radosten dan. Mengeška župnija je dobila novega nadžupnika. Novi gospod nadžupnik Janko

Sušnik je prišel z vlakom popoldne ob 3 v Trzin, kjer ga je pozdravil trzinjski župan in g. zlatomašnik Janez Molj. Ob cesti iz Trzina mimo Loke se je zbrala množica ljudstva in pozdravljala svojega novega dušnega pastirja. Drugi, katerim je bilo mogoče, so se pa zbrali v Mengšu pred cerkvijo in tamkaj pričakovali njegovega prihoda. Mogočno streljanje z možnarji in slavnostno pritrkavanje je napovedovalo prihod. V spremstvu g. kanonika Sušnika iz Ljubljane in večih duhovnikov, se je pripeljal gospod nadžupnik skozi trg, kjer so mu plapolale mnogoštevilne zastave v pozdrav, pred cerkev. Tamkaj je bila zbrana velika množica župljanov, Marijina družba z zastavo, prosvetno društvo z zastavo, gasilci, občinski odbori iz Mengša in Jarš ter duhovščina namreč: preč. g. dekan M. Rihar, domači g. kaplan Škrbe, misijonarji g. sup. Flis, Godina, Čontala in gg. bogoslovci iz Misijonišča. Ob slavlolu so izrekli dobrodošlico g. kaplan, sup. Flis, menseški župan, zastopnik prosvet. društva, načelnik gasilcev, zastopnik Mar. družbe in otroškega vrtca. Zanimivo je, da je gospoda nadžupnika pozdravil tudi menseški Sokol. Po pozdravih se je napotil novi g. nadžupnik v spremstvu duhovščine v cerkev, kjer jo podelil svojim mnogoštevilnim zbranim novim župljanom prvič sv. blagoslov z Najsvetejšim.

SMARTNO V TUHINJU. 12. julija smo imeli srebrno sv. mašo, katero je daroval naš preč. g. župnik Ivan Opeka. Prejšnji večer dne 11. jul. smo mu priredili ljubko podoknico. Pevski zbor fantov mu je zapel tri pesmi in nato ga je pozdravil v krasnem in globoko zasnovanem govoru načelnik Kat. akcije g. Pavel Jeras. Nato so g. jubilantu udani in hvaležni farani izročili darila. Drugi dan 12. jul. pa so ga pred župniščem pozdravili šolski otroci in mu poklonili dva krasna šopka in v imenu šole je pozdravil g. jubilanta g. šolski upravitelj V. Rožič. V imenu dekliske Mar. družbe je pozdravila g. jubilanta gđc. Ivanka

Pavlič in mu izročila krasno sliko v spomin. V imenu gasilcev ga je pozdravil g. V. Engelman. — Gospodu jubilantu želimo, da bi zdrav, vesel in srečen obhajal med nami, če je tako božja volja, še zlato sv. mašo.

KAMNIK. Z zadoščenjem smo brali v Slovincu z dne 12. julija t. l. okrožnico načelnika ljublj. okraja g. dr. Andrejka vsem županstvom okraja v zadevi plesnih vesel in prekoračenja policijske ure. Umestna bi bila taka okrožnica po vseh okrajih, tudi v kamniškem, kjer so take prireditve zelo pogostne in to tudi pri tako zvanih kulturnih društvih. V zadnjem času so bile: v Kamniku, Stranjah, na Selih, v Nevljah, Komendi, Radomljah itd. Odločen nastop oblasti je na mestu tam, kjer se ljudje sami nočejo strezniti in nečejo videti gospodarske in npravne škode veseljačenja. Res, da se pridobi ob takih prilikah nekaj denarja, toda par tisočakov ne odtehta slabih posledic. Ali ni druge poti, da bi prišla društva — pred vsem gasilska — do potrebnih sredstev? Ali mora šele alkohol in razbrzdanost vzbujati požrtvovalnost in ljubezen do bližnjega? Najbolj pa je ob sodbe vredno, da se prirejajo plesne veselice pri gasilnih društvih in to kljub temu, da so dali vodilni moške v smislu predpisa škofijskega ordinarijata pismeno ali ustmeno izjavo, da na dan blagoslovitve doma ali brizgalne ne bo plesa. Na razvalinah moške besede, časti in pismene obljube plešejo ljudje prav do ranega jutra. K gmotni in npravni škodi se pridruži na ta način še uničevanje močnatosti našega ljudstva.

TRZIN. Pri nas v Trzinu je bil 5. julija, na praznik sv. Cčila in Metoda, blagoslovljen prosvetni dom. Slovesnost je počastil s svojim pohodom tudi srezki poglavar in drugi imenitni dostojanstveniki. Bila je ob tej priliki tudi ljudska veselica, z zanimivim sporedom. Vse je bilo dostojno. Ni bilo ne »mis« ne plesa. Lastnik doma je katastrofalna občina Trzin. Naj bo božji blagoslov nad lepim in koristnim domom, da

Janez Langerholc:

Roža deklet

(Povest. — Nadaljevanje.)

VIII.

Po kratkem ženitovanjskem potovanju sta se mlada poročenca vračala v mesto. Mesto, da, mesto! Cilj mladostnih sanj; hrepenenje in koprnenje Katričinih želja. »Klanjam se, milostiva!« in trop drugih nebeško sladkih besedi, vse to bo zdaj kakor blagodejen dež padalo in rosilo vsak dan in od vseh strani na njena ušesa.

Ali že dohod v mesto je bil nekaj tako vsakdanjega, skoroda bridkega. Pozdrava ni, odzdrava ni, še toplega pogleda ne, bi popisal tako reč Silvin Sardenko. Nobene prisrčnosti, nobene ljubeznivosti. Vse pusto, vse hladno...

Ljudje smo pač ljudje. Četudi nam je že Prešeren povedal, da smo ljudje vsi bratje, bratje vsi narodi, in četudi bi po pravilih naše svete vere moralo tako tudi biti, vendar so se te lepe besede že nešteto krat obkrušile in obdrgnile ob robovih človeške sebičnosti, samoljubnosti in nevoščljivosti.

Vsa mestna gospoda je nekam postrani pogledovala na novo meščanko.

Meščanski očetje so se čutili po pravici prizadete. Zakaj v tej poroki so videli prekrizane svoje skrbno prikrivane ženitovanjske načrte. Njih jezo so v glasnih odjekih in zabavljalnih čutilih nadobudne domače kčerke, pri-tajeno je odletovala do Katinke; gasili in dušili so jo pa v dolgih večerih v posebni sobi »pri Korenčku«.

In mestne dame! Hu! Mestne dame! Kako so pihale, kako so se zgrazale, kako so za gotovo zvedele, da bo v njih krog stopila ena, ki se je je še nedavno držal hlevski gnoj, štor iz kmetov, ki nikdar ne spada v častito družbo osivelih ali tudi črnolasi mestnih dam. Zaprisele so si, da jo bodo prezirale, če bi se hotela vrniti v njihovo družbo; na trgu, pri družabnih veseljah, na izprehodu, povsod mora čutiti, da ni zrastla v njihovi sredi. Svojim kratkokrilim in nadobudnim hčeram so pa strogo izpraševale vest, kako da pri vsem znanju klavirja in francoskega jezika in pri vseh drugih pripomočkih, ki jih ženska duša ima in jih pozna, niso mogle prekrizati načrtov enega samega inženjerja.

»To vam povem«, se je nosila debe-lušna trgovka, gospa Koroščevo, »me-

ni bi ne bil ušel, meni ne. Če sem znala ujeti našega Korošča, ha, kaj pa je proti temu ta ubogi inženereček! Tako bi mi bil plesal, kakor bi bila jaz pela.«

Najmlajši damski rod, tisti, ki še ni bil na varnem in na gorkem, ampak je moral ženina še loviti, se je pa tudi po svoje priverjel, da bo novopečeni meščanki že eno zagodel, da jo bo pomnila. Ali je bilo treba, da je ravno radi nje moral preslišati in prenesti toliko bridkih in grenkih! Neznosno! Očetje zabavljajo, matere pomagajo, povsod sama zarota zoper mladino. Počakaj, Kati, Katinka! Dan povračila je še zadaj!

Mladi mestni gospodiči so še ne-kam najbolj mirno prenesli inženjer-jev korak.

»Kakor hoče!«

»Svobodo povsod!«

»Če ne bo kaj prav, saj bo sam trpel.«

Svojim izvoljenkam pa so dali na znanje, da bodo tudi oni pogledali na kmete, če bodo videli, da je njih do-sedanji tovariš s svojo izbero zadovoljen in srečen. Grenka tolažba, ki je v samotnih urah privabila v oko marsikatero bridko solzo. Pa tudi marsikatero prikrito željo, da bi pri inženjerjevih po prvih, kratkih, medenih

bo vir prave, krščanske prosvete, v splošni dušni in telesni blagor občanom. Kakšna bi pa prosveta ne smela biti, naj vam povem svarilen zgled iz sosedne občine. Nekemu premožnemu posestniku je umrla sredi majnika žena - gospodinja. Nekaj tednov nato je napravil mož vdovec, v svoji hiši veselico s plesom. Na vabilu je bil »ples« tiskan s prav debelimi črkami. Vse se je zgražalo nad tako — milo rečeno — brezobzirnostjo. Vkljub temu je bila prireditelj tako dobro obiskana, da se je še prihodnji dan nadaljevala. Ali ni to popolnoma pogansko? Pravijo, da pogani, pa le taki, ki so na najnižji stopnji prosvete, v znak žalosti plešejo na grobeh svojih umrlih. Bog nas varuj take prosvete!

VODICE. Kakor se nam sporoča, so nove orgle za Vodice še skoraj narejene. V ponedeljek 23. avgusta jih bodo slovesno pripeljali. Nato bo postavljanje orgel na koru trajalo skoro 4 tedne. Vnedeljo 20. septembra pa bodo ob 10. slovesno blagoslovljene. Popoldne ob 2. bo razkazovanje orgel in cerkveni koncert. O vsem tem več v prihodnjem listu. — Vse kaže, da bodo te orgle veličasten instrument in na vrhuncu umetnosti. Imele bodo 28 pevajočih registrov z 2000 piščali. Vsi se jih lahko vesele, najbolj pa farani, ki so s prstovoljnimi darovi zložili skoraj že veliko vsoto, ki je bila potrebna. Orgle bodo nov dokaz, da vodiški farani ljubijo svojo farno cerkev in so vedno pripravljeni na velike žrtve za čast božjo.

ČESNJE. Cerkevno slovesnost Karmelske Matere božje smo letos obhajali na prav poseben način (in jo upamo poslej vsako leto tako). V dveh dneh, ki so bili nekaki misijonski dnevi, je gospod Čontala C. M. spovedal skoro vse farane in imel zanje tudi stanovske govore. Udeležba je bila lepa, samo vročina neznosna. Karmelska Marija je priprošnjica za srečno zadnjo uro, zato je zlasti na Karmelsko nedeljo prihitelo na našo goro mnogo romarjev iz sosednih krajev. Tako upamo, da je Karmelska Marija posredovala te dni obilno

milosti od Boga za domače in tuje. Je Karmelska gora tudi izletna točka, a po pravici povemo, da so nam ljubši romarji, ki pobožno okrog Marijinega oltarja gredo, nego turisti (-nje), ki pridejo včasih razkazovat svoje ožgane komolce na naše višave.

STRANJE. Dne 21. junija smo imeli prvo sv. obhajilo. 34 otrok je prvič pristopilo k Gospodovi mizi. Naj jih povsod spremlja božji blagoslov! — Cesto v Bistrio pridno delajo. Pa gre le počasi naprej. Prevečkrat je treba streljati. — Te dni smo pokopali 86 let starega slepega občinskega reveža, Trobevskega Jurija. Bil je eden tistih revežev, ki so res pomoči in podpore potrebni. N. v m. p.! — Suša nam še precej prizanaša, kakor nam je tudi toča. Le gorjenji del župnije je bil od toče bolj narahlo prizadet.

RADOMLJE. Službo dušnega pastirja je prevzel č. g. David Doktorič, ki je deloval dosedaj na Sp. Brniku, župnija Cerklje. Radomljanom častitamo. Bog blagoslavlja trud vsestransko delavnega gospoda!

BLAGOVICA. Dva zvonova v podružnici na Golčaju je pobrala kruta svetovna vojna, ostal je samo najmanjši zvon iz l. 1423., ki tehta okrog 100 kg. Ker stoji cerkvena na hribu in se njeno zvonjenje razlega in sliši bolj daleč naokoli kot lepo zvonjenje župne cerkve, ki leži v dolini, so moške letos pri velikonočnem izpraševanju izrazili željo, naj cerkvena sv. Neže dobi še dva nova bronasta zvonova kot je bilo pred vojsko. Želja se je faranom izpolnila, zvonova (eden 400 kg, drugi 210 kg teže) sta že sta že pri nas in sta bila blagoslovljena na dan sv. Ane pop. pred cerkvijo. Zanimivo bo, ako ob tej priliki povemo, kaj piše kronika župnije blagovške o podružnici na Golčaju in o starih zvonovih: Južno od farne cerkve stoji na 674 m visokem hribu Golčaju cerkvena sv. Neže. Hrib je bil nekdanj lastnina grajščine Lilienfeld, katera se je v 18. stoletju združila z grajščino Wildeneck. Zidana je bila, kakor meni šumi, v začetku 15. stoletja. Ljudska prav-

ljica pripoveduje, da je v pradavnem času ta cerkvena stala na pobočju golčajskega hriba v Krvinovem laz, blizu bistrega studenca, ki se imenuje »žegnani studenec«. Le malo časa je bila cerkvena na tem kraju, neko noč so jo nevidne roke prenesle na vrh hriba. Ker iz tega hriba priteka mnogo bistrih, zelo mrzlih studencev, meni ljudstvo, da je znotraj v hribu jezero. Pravijo tudi, da se pride skozi hrib po podzemeljskem hodniku, ki gre od jame »v Kamrici« prav do tistih jam, ki so onstran hriba pred Pečami. Cerkev golčajska se je večkrat prezidala. V začetku je bila samo kapela z oltarjem sv. Neže; potem se je prizidal srednji del z oltarjem sv. Erazma in sv. Marjete; slednjič žagrad z zvonikom. Lopa in kor se je napravil v najzadnjem času. Cerkev je imela prav lep, kasetiran strop, ki se je odpravil l. 1870, ker je bil zelo trohljen. Do l. 1894 je imela cerkev dva zvonca: manjši je bil vlit za farno cerkev l. 1750 v Ljubljani. Ko so l. 1837 ob petdesetletnici fare v Blagovici napravili nove zvonove, je prišel na Golčaj. Leta 1893 je počil in l. 1894 sta se napravila še dva nova zvonova k preostalemu, ki je še ostal na Golčaju in je bil vlit l. 1423 v Benetkah in ima napis v latinskem jeziku:

L. 1423. me je vlit zvonarski mojster Anton v Benetkah.

Skoro vsi moške, ki so bili zbrani pri velikonočnem izpraševanju l. 1894, razen dveh, so želeli, da naj se napravijo trije zvonovi, zato so obljubili primerne doneske okoli 10 gl. za pol zemljišča. Ker so mnogi želeli, da ostane stari zvon, vlit leta 1423. v Benetkah, sta se naročila le dva nova zvonova pri ljublj. zvonarju Albertu Samassa. Novi veliki zvon tehta 509 kg, posvečen v čast sv. Janezu Nep. in ima vlite podobe sv. Janeza Nep., sv. Križa in sv. Florjana ter napis: Treska in hudega vremena reši nas, o Gospod! Sv. Janez, sv. Florijan, prosita za nas! Drugi zvon tehta 253 kg, ima podobe sv. Neže in sv. Marjete in sv. Erazma, patronov golčajske cerkve in oltarjev, z napisom: Vsega hu-

tednih prav gotovo kmalu izbruhnili dolgotrajni zakonski viharji. Zakaj sicer od obetanja do resnice res ni morda tako daleč. In če bi prišlo do resnice? O Bog! Ata... mama... Kdo bo vse to gorje mirno prenašal!

Gospod inženier pa je svoji mladi boljši polovici v kratkih besedah pojasnil, čemu si jo je izbral za pomočnico na poti življenja. Ne samo radi krasnega soprana, ki ga je večkrat slišal iz njenih ust, ne zato, ker se zna vsesti za klavir, ampak zato, da bi mu ne bilo treba dan za dnem posedati po gostilnah. On da hoče imeti v njej ženo, tovarišico za življenje, gospodinjo, ki mu bo urejevala dom in — če Bog da — tudi mlado mamico. Prav zato da si je izbral dekleta, kateremu je tekla zibelka na kmetih in o katerem misli, da ni tako razvajeno, kakor je dandanes sto in sto zakonskih kandidatinj. Možila bi se rada, pa ne ve, kaj je zakon, pa ne pozna dolžnosti, ki jih novi stan nalaga, vse ji je samo igrača in pa brezskrbno življenje.

»Zakon brez težav in brez skrbi pa niti pravi zakon ni«, je učila mene moja mama. Tako je sklenil gospod inženier svoj načrt zakonskega življenja.

Ne vem, kaj bi bila Katinka na vse to rekla, če bi bil pihal okrog nje drugačen veter, kakor je v resnici. Zakaj ona si je zakonsko in mestno življenje predstavljala v čisto drugačni luči.

Klicali jo bodo za milostivo. Imela bo najmanj dvoje služkinj, kuharico in sobarico. Ljudje bodo hodili k njenemu možu iskat načrtov in nasvetov za nove naprave in za stare prezidave. Njega ne bo doma; v pisarni bo ali na službenih potih, na komisijah. Zato bo pa ona sprejemala in tudi pokazala ljudem, da bodo vedeli, kdo in kaj je inženjerjeva gospa. Zdaj pa zdaj bo odvihrala v kuhinjo, da se bo znosila nad kuharico, ki ne bo dovolj snažna ali ne bo znala prav soliti, če bo treba, bo pa še sobarici dala potrebnih navodil, seveda tako, da bo vsak vedel in spoznal v njej osebo, ki govori in dela, ker ima za to oblast. Kadar bo pa doma on, bosta šla pa popoldne malo na sprehod, morebiti na kakšen koncert, v kavarno in domov. Dela nič, skrbi nič, kvečjemu za spremembo in radi lažje prebave malo jeze nad posli.

To bo življenje!

Pa je prišlo vse drugače.

Vse mesto je bilo zoper njo — morebiti je v tem vendar malo pretiravala — mama je bila predaleč, da bi ji povedala svoje razočaranje in bi jo pridobila za morebitne boje in nastope. Pismeno bi ji pač lahko potožila, ali s pismom ne moreš tako povedati kakor z jezikom. Jezik, jezik, ta je še vedno nad vsemi modernimi iznajdbami! Edina duša, ki jo ima, je njen mož. Ali naj še tega odbije? Bolje je, vsaj za čas podati se in čakati boljših dni.

Oče je prišel po opravih v mesto. Ker je imel časa dovolj, je stopil še na obisk k svoji hčeri. Kar ni se mogel prečuditi, ko je v svoji nekdanji ponosni in razvajeni Katinki našel tako krotko jagnje. Samo tega si ni mogel prav jasno razložiti, ali je to res pol čudeža ali se je Kati samo potuhnila. Sumničiti pa ni hotel.

»Poglej, tako je. Šele mož naredi ženo«, je sklenil doma svoje poročilo, ko je ženi razlagal, kako se godi Katinki v mestu.

»Žena pa moža«, je hotela povedati.

»Pa naj tvoja velja«, je sklenil mož, ki ni ljubil prepira. Sam pri sebi pa je mislil drugače.

dega, reši nas, o Gospod! Sv. Neža, sv. Marjeta, sv. Erazem, prosite za nas! Oba zvonova imata ime zvonarjevo Albert Samassa in letnico 1894. Ubrani so zvonovi v A duru a cise, tako, da se lepo ujemajo z blagovskimi, ki imajo D dur akord d-fis-a. Samo stari zvon iz leta 1423. na oGlčaju nima čistega e; kadar se bo napravil nov zvon s čistim e, bo zvonjenje še lepše. Tako kronika.

Naj dostavimo še to, da imata nova zvonova, katerih posvečenje se izvrši na god sv. Ane pred župno cerkvijo v Blagovici, iste glasove, kot sta jih imela zvonova, ki jih je vojska pobrala. Bog daj, da bi bili farani z njimi zadovoljni in da bi pela v čast božjo in v blagor ljudstvu.

KOMENDA. Nekaj novega je pri nas. Popoldanska služba božja ob nedeljah je zdaj v poletni vročini ob 6, ne več ob 2. Ljudje so vsled tedenskega dela na pekočem solncu zmuceni in potrebujejo v nedeljo počitka. Počitka pa ni, če morajo v najhujši vročini k popoldanski službi božji. V nedeljo 12. julija n. pr. je bilo ob 2 pop. 42° C vročine. Zato ni čudno, če potem v cerkvi počivajo in dremljejo. Če je pa krščanski nauk šele ob 6 popoldne, se ljudje prej že doma odpočijejo in naspijo v hladni senci. Pri nas ta sprememba ugaja. Poskusite še drugod, morda se bo obneslo.

MORAVČE. Vodovod gradimo, ki je jako koristna in potrebna naprava za Moravče. Med delom se večkrat ni upošteval nedeljski počitek, dasi ga predpisuje državni zakonik. Zadnje čase so se razpasle nekatere razvade. Ker je javno ponočno razgrajanje prepovedano, se dobi par hiš, kjer vlada veselje pozno v noč pri žganju, vpitju in plesu. Včasih se konča v nedeljo zjutraj, ko gredo ljudje k prvi maši. Pa ne mislite, da smovsi taki, ali sploh da je več takih, malo jih je, pa so tiči. Pametnim ljudem se hudo zdi, sitnosti pa ne marajo imeti.

KOLOVRAT. Dne 29. jul. nas je zapustil naš dosedanj pri ljubljeni g. župnik Janko Sušnik in odšel na svoje novo dušnopastirsko polje, veliko menškega župnjo. Za njegovo neumorno in trudopolno delo med nami v teku sedmih let naj mu bo Najvišji plačnik! Mi ga ohranimo v hvaležnem spominu. Drugi dan 30. jul. smo pa sprejeli novega našega župnika preč. g. Franca Učakarja kateremu ključemo: Dobrodošli pri nas!

ZLATOPOLJE. Dne 7. jul. je zadela velika nesreča posestnico Marijo Podbevšek v Trnovčah št. 26. Izbruhnil je požar, ki ji je uničil hišo in gospodarsko poslopje. Ljudje so bili na polju in niso mogli ničesar rešiti. Pogorelo je vse do tal. Edino živino so še ob pravem času izpustili, da se ni zadušila.

MORAVČE. Prošnjo za proglasitev blaženim slovenskega misijonarja škofa Friderika Baraga je podpisalo pri nas nad vse lepo število vernikov, namreč 1804.

PEČE. Umrli je Jožef Bratč, posestnik v Pečah, v starosti 77 let. V svojem življenju je veliko bral in veliko molil. Če je le utegnil, je prišel v cerkev tudi ob delavnikih. Zato je tudi lepo umrl, previden večkrat s sv. zakramenti. Zares, kakršno življenje, taka smrt.

ST. GOTARD. Dne 13. junija je nenadoma umrl Andrej Novak iz Podzida. Cel dan je še kosil in zvečer je šel zdrav k počitku, a ponoči so ga nenadoma obšle hude slabosti in je izdihnil, ne da bi mogel prejeti sv. zakramente. Pokojni je bil cerkveni ključar pri podružnici sv. Mohorja in kljub visoki starosti 74 let je še opravljal vsa težka dela in vestno tudi vršil svoje verske dolžnosti. Bog mu bodi milostljiv sodnik! — Tukajšnji rojak novomašnik g. Franc Tom je opravil svojo prvo daritev dne 6. julija na Brezjah. V domači župnji je po nasvetu svojih starišev odklonil vsako slovesnost, v jasni zavesti, da se čuti nevednega, da bi se mu izkazovala kaka čast,

Vsi na delo: Delavsko vprašanje je tudi versko vprašanje.

Ta poziv na delo za rešitev delavskega vprašanja je izdal 15. maja 1891. veliki papež Leon XIII. O da bi bili vsi poslušali in izvajali oglaš skupnega Očeta vseh kristjanov! Ne bi danes imeli pred seboj celo goro nerešenih vprašanj, ki trkajo dan za dnem glasneje na vrata človeške družbe in zahtevajo rešitve. Rešitev je neizbežna na en ali na drug način. Krivice vpijejo v nebo. Vendar pa vsak kristjan mora gojiti nado, da čeprav v dvanajsti uri, se bo delavsko vprašanje rešilo na temelju pravičnosti in ljubezni, ker dobri Bog ne sovraži svojih stvari, katere bi nasilna rešitev tega vprašanja potom revolucije pogrnala v druge, mogoče še večje krivice kot so sedanje. Res, veliko je zamujenega v zadnjih 40 letih. Da ne bi zamudili tudi dvanajsto uro, hočemo v »Našem listu« kot glasilu Kat. akcije priobčiti nekaj odstavkov o delavski okrožnici Leona XIII. Za uvod hočemo navesti vzpodbudo papeževo na vse ljudi, ki morajo in bi morali sodelovati, da se delavsko vprašanje ugodno reši po celem svetu, ki se glasi:

»Veste, spoštovani bratje, kdo se ima in na kak način se je v zelo težavnem vprašanju treba truditi?

Lotiti se ga mora vsak v svojem okolišu in sicer zelo hitro, da ne bo tako težka škoda postala še bolj neozdravljiva z od-

Tudi je odklonil darove od znancev in prijateljev. Novemu delavcu v vinogradu Gospodovem želimo obilno božjega blagoslova! — Gasilno društvo na Trojanah je proslavilo 20 letnico obstoja s tem, da je dne 5. julija priredilo otvoritev inblagoslov novega gasilskega doma. Vršila se je javna tombola, pri kateri so nekateri zadeli prav dobre dobitke. Odbor društva najbrže ni naprosil nobene godbe, zato so pa drugi ljudje poskrbeli, da je že proti večeru začela škripati harmonika in dala povod mladini za rajanje. Ples se je nadaljeval tudi ponoči, menda zato, ker imajo ljudje v tej hudi gospodarski krizi še vedno preveč denarja. Zato so ga trosili za pijačo in za godca. Zdi se, da je še daleč tista doba, ko bodo prišli na površje možje, ki bodo znali preprečiti tako veseljačenje, ki mladino pogreza v nrvni prepad.

HOMEČ. Dne 26. junija je umrla Frančiška Šarec, samska kmetica v Preserjah; akoravno je zadnje dni silno trpela, je vendar večkrat vzdihovala: »Zakaj mi Bog pošilja tako malo pokore!« Teden pozneje pa je postal žrtev strele Venceslav Starič, vrtnar v Nastranovem mlinu na Homcu; strela ga je ubila ob železnici na polju v Preserjah. Pogreba se je udeležilo tudi sokolsko društvo v Radomljah. Ta slučaj smrti nam spet kliče v spomin Kristusove besede: »Čujte torej in bodite pripravljeni, ker ne veste ne dneva ne ure.«

12. julija je bila na Homcu srebrna sv. maša homškega župnika; slovesnosti se je udeležilo več gg. duhovnikov. Slavnostni govornik dr. Fr. Kulovec, minister na raz. polož., je v cerkvenem govoru vzpodbujal ljudi k ljubezni do najlepše in najboljše organizacije — do župnije in župne cerkve. V svoji sredi smo imeli ta dan tudi g. urednika »Našega lista« iz Grobelj; obiskal je ob tej priliki tudi tukajšnje koloniste, otroke počitniške kolonije iz Ljubljane, ki letos taborijo v Društvenem domu in že en mesec uživajo krasne počitnice na Homcu. Meseca julija so prišle na Homeč na oddih in počitnice tudi usmiljene sestre iz Ljubljane, ki so se tudi naselile v Društvenem domu.

lašanjem pomožnih sredstev. Z zakoni in naredbami naj skrbje tisti, ki vladajo države, spominjajo naj se svojih dolžnosti bogatini in gospodarji, s poudarkom naj se za to trudijo proletarci, za katerih stvar gre. Ker pa more, kakor smo rekli spočetka, vera sama popolnoma odstraniti zlo, zato naj pomislijo vsi, da je treba najprej premostiti krščansko npravnost, brez katere bo celo boj z razumom, ki se smatra za najbolj primeren, imel le malo vpliva na ozdravljenje.

Kar se tiče cerkve, ne bo nikdar in na noben način pustila, da bi se pogrešala njena pomoč; donesla bo toliko več pomoči, kolikor večjo svobodo bo dosegla v delovanju, in to naj zlasti pomni tisti, katerih naloga je skrbeti za javno blaginjo. Duhovniki — katerim boste prednjačili vi, spoštovani bratje z avtoriteto in zgledom — naj napnejo vse moči duha in vztrajnosti in naj ne nehajo zabičevati ljudem iz vsakega stanu življenske resnice vzete iz evangelija. Z vso močjo, ki jo zmorejo, naj se trudijo za blagor narodov, zlasti naj si prizadevajo, da ohranijo v sebi in vzbude v drugih, pri najvišjih prav tako kakor pri najnižjih, vseh čednosti gospo in kraljico, ljubezen. Zaželjeno blaginjo namreč moremo pričakovati predvsem iz velikega izliva ljubezni — mislimo na krščansko ljubezen — ki nakratko obsega postavbo celega evangelija, in ki je vedno pripravljena samo sebe žrtvovati za korist drugih; ki je najgotovnejši protistrup proti drznosti in prekomerni ljubezni do samega sebe, katere čednosti dele in božji oris je apostol Pavel s temi besedami izrazil: Ljubezen je potrpežljiva, je dobrotljiva, ne išče svojega; vse opraviči, vse prenaša. (1 Kor 13, 4-7).

K temu pozivu papeža samo pristavimo našim prijateljem: »Prečitaj pazljivo, premisli in preudari, kje je torišče tvojega dela in pojdi na delo!«

x.

Zadnje telefonske vesti

PEČE. Na novi asfaltirani avtomobilski cesti Moravče - Peče bi kmalu zopet prišlo do nezgode, katero je pa preprečil cestni pometač. Ob shodu na Limbarski gori, nedeljo pred Kresom, se jih je vozilo toliko, da avtobus ni mogel sprejeti vseh v svojo notranjost, ampak jih je veliko sedelo kar zunaj na strehi. Ker je bila teža le prevrtila, je avtobus v klancu nad Kosezami odpovedal in začel iti rakovo pot. K sreči je bil v bližini pometač Jaka Pušcl, ki je podstavil pod kolesa dolgo brezovo metlo. S pomočjo njega in onih, ki so poskakali s strehe, je avtobus privozil na vrh klanca in do Banturjeve gostilne v Pečah, kjer se nahaja velika zaloga bencina, tako za šoferja in sprevoznika, kakor tudi za potujoče občinstvo.

MORAVČE. Najvišji zakonodajni odbor gl. mesta Moravče je v svoji zadnji seji sklenil, da bo odslej vsako nedeljo popoldne po gostilnah in to v vsakem slučaju, če bodo gostilne polne, ali pa če se vrtil en sam par in je drugače vse prazno, igrala godba. Vse te prireditve so takse proste.

DOMZALE. Športne prireditve v ned. 26. julija bi skoro dvignile veliko prahu, ko ne bi cest poškrpil škroplilni avto.

OTROŠKI KOTIČEK

PISE STRIČEK MATICEK

Gremo v Afriko!

Sedemletna Jerica je morala biti z malo sestrico Roziko doma. Oče, mati in oba brata so bili na polju.

Jerica je pravkar bila pometla izbo in pomila posodo; potem pa je sedla na hišni prag in začela brati iz malega zvezka, kjer so bile povestice o Afriki, o ubogih poganjskih otrocih, ki imajo tako žalostno življenje. Brez strehe in doma jih pehajo od koč do koč in jih često izroče v najgrozovitejšo smrt. Na naslovni strani knjižice je bila slika zamorčka, kako dviga ročice in prosi. Spodaj pa je bilo zapisano:

Beli bratci in sestrice,

Oj, ne pozabite nas.

Darujte pare in petice,

Molili bomo za vas.

Jerica je brala tako dolgo, da je imela vsa rdeča ličeca. Vsakovrstne misli so se ji porajale kot bliski v glavi. Naenkrat pa je vstala in zaklicala: »Ze vem, kaj mi je storiti. V Afriko pojdem in prinesem zamorčka domov.«

Mala Rozika se je igrala na trati pred hišo. Jerica jo je prišla za roko in rekla dobre volje: »Pojdi Rozika, pojdi, da greva v Afriko k zamorčkom.« Rozika je bila še premajhna, da bi mogla kaj prida vedeti o poganih in sužnjih; le to ji je bilo znano, da so zamorci črni kot oglje.

Jerica je dela 2 žemljici v žep in vzela skodelico, da bo za vodo. »Veš, v Afriko je daleč in vroče!« je rekla važno. Potem sta tekli preko vrta proti cesti. Tu sta zavili na stransko stezo, ki je peljala skozi zeleni gozd med jelkami in smrekami. »Pridi Rozika, in sedi, hočem ti poiskati borovnice,« je rekla Jerica, »tamle na bregu jih bom nabrala poln lonček.« S temi besedami je Jerica odhitela.

Rozika je vzela skorjico iz žepa in jo začela gruditi. Ob tem je mislila na zamorce in spretelo jo je, ko se je spomnila črnih postav, kakšne ji je bil nekoč brat Pepe pokazal na sliki.

Glasni koraki so jo predramili iz misli; nekdo je šel po bregu nizdol. Rozika je dobro pogledala in — o groza! — žemljica ji je skoraj zastala v grlu, kajti doli po bregu je prihajala neka črna postava. Rozika je silno zakričala, pustila žemljico in jo udrla navzdol. »Zamorci! Zamorci!« je glasno kričala; za njo pa je vpil črni mož, da je odmevalo po gozdu. Jerica je ob iskanju borovnic slišala Rozikin krik in je splezala hitro med grmovjem do gozdnega znamenja. Srce ji je glasno utripalo.

Prestrašena je mati obstala, ko je zagledala obe deklici, ki sta pritekli iz gozda. Rozika se je takoj obesila materi za roko in debele solze so ji tekale po licih, Jerica pa je stala od daleč, kot da se zaveda krivde. Morala bi varovati dom in paziti na mlajšo sestrico, ne pa iti za pustolovščinami.

Oče, ki je vodil volička, je vprašal odkod in kam, in Jerica je povedala jecljaje, kako sta potovali v Afriko. Ko so se stali na cesti, se je prikazal iz gozda črni mož. Preko rame je nesel lestvico, pod pazduho pa metlo. Oče in mati sta se morala smejati, ko sta videla, da to ni nihče drugi nego dimnikar.

Jerica je povedala glavico. Rozika pa ni hotela več izpustiti mame, ki ji je dala nekaj resnih naukov. Jerica je mehko božala materino roko in jo prosila odpu-

ščanja za svoje dejanje. »Toda mati, jaz bi tako rada kaj storila za zamorce!« je dostavila. Umna mati ji je povedala še marsikaj, kako more ubogim afriškim zamorčkom tudi doma pomagati. Jerica je sklenila, da bo ubogala materin nasvet natančno. Odslej da bo pridno molila za pogane, da bi se izpreobrnil. Potem bo zbrala vse prihranke za misijon in skušala tudi druge otroke za to pridobiti.

Na obisku pri stričku

K stricem in tetam hodijo otroci prav radi na obiske. Ze vedo zakaj. Nazaj navadno ne gredo prazni. Tudi k stričku Matičku radi prihajajo njegovi nečaki in nečakinje. Eni zato, da bi spoznali svojega strička, drugi, da bi dobili kako podobico za spomin; tretji pa zato, da bi jim striček pokazal v tiskarni tisti veliki stroj, kjer tiska svoj »Otroški kotichek«. — Za tisti žakelj, iz katerega vleče izžrebance, pa še ni nihče vprašal. — Striček je svojih malih prijateljev vsikdar vesel in jih prav rad sprejme, kadar ga pridejo obiskat. Ze lansko leto so prišli v večjih skupinah šolski otroci iz Rov in Radomelj. Vsako leto pridejo k stričku po pirhe o Veliki noči njegove nečakinje iz Lichtethurnovega zavoda iz Ljubljane. Letos so celo dobile malega zajčka »Belivka«. Nečaki in nečakinje iz Zavetišča v Domžalah so pa itak večkrat pri stričku; včasih skupno, včasih posamezni. Največja skupina, ki je prišla kedaj strička obiskat je pa bil deški in dekliški Marijin vrtec iz Vodice, ki prišli k stričku dne 27. julija. Bilo jih je 120. Prišli so tudi na božjo pot v Groblje. Imeli so v Grobeljski cerkvi sv. mašo pri kateri so prav lepo prepevali. Pripeljali so se na peterih vozovih. In kako so bili vozovi okrancani in okinčani! Ogledali so si tiskarno in družtveni dom. Striček jim je vse pokazal ter se dal z njimi celo slikati. Na pot jim je pa želel, naj ostanejo vedno tako pridni Marijini otroci, kot so sedaj.

Stričkova pošta

Otroci so sedaj na počitnicah. Nekateri delajo na polju, ko žanjejo in plevajo, drugi pasejo, nekateri se kopajo in hodijo borovnice in gobe nabirati. Do knjig in pisemskega papirja pa bolj redko pridejo. Vendar je dobil striček tudi sedaj toliko pisem, da niti odgovoriti ne more na vse.

Mihelca Andrejka, Rova. »V zadnjem pismu sem Te povabila, da prideš na dan sv. birne k nam. Bilo je mnogo gospodov, a Tebe ni bilo. Vsi šolski otroci smo se dali slikati z našo gđno učiteljico. Kedaj nas prideš pogledat?« Striček ni prišel k Vam na birmo, ker ga ni nihče prosil za botra, celo Jakec Grčar ne, ki piše, da ima strička zelo rad. Pošlji no eno sliko, da bo striček poznal Vas in Vašo gđno učiteljico, ki Vas tako lepo uči. Striček je slišal, da ste šolsko sobo za prihod mil. g. škofa prav lepo okrasili, kot nikjer drugod. Pa tudi odgovarjali ste dobro. Kakšna so pa bila spričevala? — Dekli iz Zavetišča, Domžale. »Ker sedaj nič več ne pošljemo za zamorčke, ne mislite, da smo se polenili. Še zbiramo. Ko bomo imeli dovolj veliko vsoto, jo pošljemo in tudi povemo, zakaj bo. Je prav tako?« Striček se je že bal, da romajo vsi Vaši dinarčki k tiste-

mu možu, ki nosi turško kapo in tišči beli voz pred seboj ter sladoled prodaja. Sedaj pa vidi, da se je zmotil in Vam sporoča, da je Vaš način pravi. Striček odgovarja na pisma samo v kotichek. Po pošti pa ne more, ker bi drugače preveč znamk porabil. — Fanci Zabavnik, Stranje. Svoj čas so otroci iz Stranj strička prav radi imeli in mu mnogo pisali. Pa je vse prenehalo. Ne ve s čim se je zameril. Ti si pa zopet začela. Le večkrat piši. Samo ne bodi huda, da nisi izžrebana. — I. oddelek, Lichtenthurn. Za poslano sliko prvoobhajank lepa hvala! Pošljite še tisto sliko, kjer ste z zajčkom Belinkom naslikane, ker je striček zvedel, da imate tudi tako. Kaj mislite, ali je to zajček priskakljaj povedat, da ste ga slikale? — Deklice iz Zavetišča, Domžale. Če ste s tem zadovoljne, da ve za Vas dar samo ljubi Bog in striček, je tudi prav. Vprašate, če se smete z novim šolsk. letom spet oglasiti. Zakaj pa tudi med počitnicami ne? Saj smo si blizu. — Anica Jensešek, Peče. »Prosim te, dragi striček, da bi molil za mene, ker bom konec mesca prejela prvo sv. obhajilo.« Striček je ustregel Tvoji prošnji; upa pa, da boš tudi Ti molila zanj in za vse njegove slovenske in poganske nečake in nečakinje. — Mimi Križman, Dobeno: Tebe in vse pridne dobenske otroke sprejme striček. Ti dvomiš, če ima striček koš za pisma. Ima ga že pa pisem otrok ne meče notri, ampak jih shranjuje in večkrat prebere. Na obisk pa lahko prideš. — Franček Vavpetič, Tunice: Od tunjške sv. Ane še ni nihče stričku pisal. Ti si prvi. Striček je bil že tudi tam pri vas, kjer imate tako lepo prenovljeno cerkev. — Angelica Slapar, Šmartno v Tunju: »Jaz bi tudi rada imela zvezo z vami in pridnimi otroki, ker tudi sama hočem biti pridna. Uganko sem rešila. Če bom izžrebana, se nagrade ne bom branila.« Le večkrat stričku piši in bo ostala zveza med nama. Samo strička moraš čisto po domače tikati. — Janez Matjašič, Kamnik. Na Češnjicah si bil in za strička pozdrave izročil. Hvala! Obljubil si, da prideš strička obiskat. Prosi mamo, da ti dovoli. Takrat boš strička zopet videl, ker enkrat si ga že. Pa ugani, kje! — Joško Majcen, Ihan: »Prosil bi strička, da se pri žrebanju tudi na nas dečke spomni, ne samo na deklice! Gospod žreb naj si svoje prste malo olini, preden imena iz vreče potegne, da se bo enkrat tudi moje ime oprijelo njegovih prstov!« Kakor vidiš, je danes g. žreb tudi dečke obdaroval. Striček je hotel tvoji prošnji ustreči in je olinil svoje prste pri žrebanju, da se je kar cedilo od njih. Tvoje ime se kar ni hotelo oprijeti njegovih prstov. Kar praviš, kje je vzrok za to? — Pepca Gregorin, Ihan: »Povabila sem Vas na igro. Gotovo ste se bali, da ne bi smeja počili. Saj bi Vas bilo tudi škoda, zato je bolje, da niste prišli.« Prav si uganila. Striček se sicer rad smeje, od smeja počiti pa vendar noče, ker bi še rad živel in Pepcina pisma prebiral.

Znamkarji

Za misijone so poslali ali prinesli stričku prav lepe znamke: Anton in Francka Kos, Ivan Cotman, Rodica; Kurt, Maks in Ernst Oberwalder, Pavlica, Mimi, Stanko Cotman, Vinko Hribnik, Habjan Stanko, vsi iz Domžal; Minka Pirnat in Mici Habjan, Trzin; Peterček Naglič, šmarca; Slavka Pučko, Ivanka Bilc in Matilda Krč iz Vira.

Stričkova zbirka

Ta mesec je stričkova zbirka za pogančke zopet narasla skoraj za sto dinarjev. Pogančki prav pridno molijo za svojo bele dobrotnike. Darovali so: Valter Gajšek, Celje 20 Din; Slavka Pučko, Vir 20 Din; Cotman Pavla, Domžale 5 Din; I. oddelek Lichtenthura 50 Din.

UGANKA

SEKA PEČE NA JESEN

V teh besedah je ime, priimek in kraj učenke, ki bere »Otroški kotic«.

Trije izžrebanci dobijo misijonske razglednice.

UGANKARJI

Zadnja stričkova, oziroma Hedičina uganika ni bila ravno težka. Uganilo jo je 45 otrok. Čudno, da ravno z Rov, kjer je imenovana Kati doma, ni nihče poslal rešitve. Najbrž so užaljeni, ker je Kati še majhna punčka in še ne hodi v šolo, čeprav je striček vprašal, kam hodi v šolo. Pravilna rešitev se glasi: Kati Kosmatin, Rova. Ker imajo otroci tako radi lepe podobice, je striček dodal še dve nagradi. Nagrade dobijo: Francka Pavlin, Bukovica; Ernest Oberwalder, Domžale; Mimi Šarc, Šmarca; Mišelca Stupica, Podrečje in Valter Gajšek, Celje. Zadnjič je striček obljubil, da bo to pot g. Žreb bolj fantkom naklonjen. Pa je še vendar več deklic izbral. Najbrž zato, ker je tudi več deklic poslalo rešitev, kot pa fantkov.

Rešili so še: Dragar Francka in Mici Kolkaj, Bišče; Minka Žebovec, Šmarca; Cajhen Lojzka, Helenu Juvan, Francka Mazovec, Stanko Habjan, Pavla in Janko Cot-

man, Vinko Hribernik, Ivan Jezernik, vsi iz Domžal; Marija Repanšek, Homec; Štefka Žmitek, Fanči Zabavnik, Francka Vidler, Županje njive; Minka Pirnat, Mici Habjan, Ludovik in Anica Kepić, vsi iz Trzina; Štefka Hribar, Ivanka Bile, Slavka Pučko iz Vira; Žitnik Marija in Brigita Janc iz Vodice; Joško Majcen, Pepca Gregorin, Sojer Francka, Ihan; Rebolj Alojzij, Češnjice; Slavica Šušteršič, Jarše; Alojzij Breznik, Raholče; Dorček in Ludovik Rode, Rudnik;

Cilka in Ivanka Kranjc, Mici Sodnik, Francka Krumpeštar, Julka Gosar, vse iz Bukovice; Milena Lorbek, Stahovica; Valentin Burja, Nožice; Angela Slapar, Sidol; Francek Vavpetič, Tunjice; Ana Jesenšek, Peče.

ŠIRITE »NAŠ LIST«!

MOČNO ZNIŽANE CENE

pri vsej manufakturi. Danes si lahko vsak najboljše blago nabavi za ceno, kakor prej najslabše.

VELIKA IZBIRA moškega blaga, volnenega ženskega, vse vrste svile, vse vrste blaga za perilo itd.

VELIKA ZALOGA železa za beton in drugo, vse vrste železnega okovja. Štedilniki, gnojnične sesalke, železni plugi, kuhinjska posoda.

ZALOGA šip, porcelana in vseh vrst drugega stekla.

ZALOGA vseh vrst umetnih gnojil: superfosfata, Tomaževe žindre, kalijska sol, čilski soliter. Vse vrste vrtnih in drugih semen: detelja, lucerna, trava, pesa itd.

ZALOGA vseh vrst vedno svežega cementa Trbovlje in Split.

ZALOGA vseh vrst specerijskega blaga, najboljše moke, koruze itd.

CENE brez konkurence. Kdor hoče biti dobro in pošteno potrežen, je to le v trgovini

Jos. Senica, Domžale.

Pri nakupu blaga za obleke

se Vam izplača vožnja v Ljubljano,

ako pri tvrdki R. Miklauc nakupite blaga za Vas in za Vašo družino, kjer imate veliko izbiri modnih kamgarnov in sukna za moške, finega svilenega, volnenega in perilnega blaga za ženske obleke in plašče ter blaga za osebno in posteljno perilo po priznani nizkih cenah.

R. MIKLAUC
»PRI ŠKOFU«
LJUBLJANA
Lingarjeva ulica 3
Pred škofijo

Tvrdka obstoja že preko 60 let.

HLODE

SMREKOVE IN JELOVE
KUPI VSAKO MNOŽINO

FRANC ŠMON
RODICA PRI DOMŽALAH

STALNO IMAM V ZALOGI
DESKE VSEH VRST ZA
MIZARSKA IN TESARSKA
DELA PO NAJNIZJI CENI.

Ugodna prilika za varčevanje!

**HRANILNICA IN
POSOJILNICA
V KAMNIKU**
REG. ZADRUGA Z NEOM. ZAVEZO
v svoji lastni hiši: Šutna, štev. 22.
(blizu postaje).

Sprejema hranilne vloge na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje najugodnejše. Za mlade vlagatelje ima na razpolago domače hranilnike (šparovčke).

Vse davke plačuje posojilnica sama.

Daje posojila na vknjižbo, na poroštvo in tekoči račun pod ugodnimi pogoji.

Uradne ure: od 8 do 12 dopoldne in od 2 do 4 popoldne.